

"Bəlkə... şəhid olub gəldim"

Cəbrayıl rayonunun Hasanlı kəndindən olan Azər və Cahan xanımın ailəsinə Ulu Yuradan üç qız övladından sonra sonbeşik kimi oğul payı da vermişdi. Vüsalənin (1989), Mələhətin (1991), Azərin anasının adını daşıyan Sonanın (1996) adar-madar qardaşları idi Səbuhi.

1999-cu ilin 19 yanvarında məcburi köçkün kimi məskunlaşdıqları Suraxanı rayonu A.Rzayev küçəsində uca Tanrı oğul payı ilə sevindirmişdi ailə üzvlərinin hamısını. O gündən də onun qayğısını çəkə-çəkə, sevir-əzizləyərək böyütdülər. Axı həm də oğul düşmən çəpəridir deyib babalarımız. Səbuhi məktəb yaşları çətanda yaxınlıqdakı şəhid Ramik Abidovun adını daşıyan Suraxanı rayonu 85 sayılı orta məktəbə getdi. Dərslərini yaxşı oxuya-oxuya idmanla da müntəzəm məşğul olmağa başladı. Məktəbin voleybol komandasının fəal üzvü kimi seçilib fərqləndi. Bundan başqa, Yunan-Roma güləş növü ilə də ciddi məşğul olmağa başladı, yarışlarda iştirak etdi. 12 il məşğul olduğu bu idman növündə Bakı 1-ciliyi, respublika birincisi kimi uğurlara da imza atdı. Səbuhi Əsədovu idmanla məşğul olmağa vadar edən bir başqa səbəb də var idi. O, yaxşı bilirdi ki, üzünü görmədiyi - yəni gəzib-dolaşmadığı ata-ba-

ba yurdlarını kəmfürsət yağılardan geri almaq üçün güclü və çevik olmaq da ən başlıca şərtidir. Bərkə-boşa düşüb-çıxmağa idmanın ağır atletika növü kimi güləşdə, yüngül atletika növü kimi voleybolda məşğul olmaqla özünü hazırlayırdı. Çünki idman sağlamlıq, çeviklik kimi mənəvi-iradi keyfiyyətləri insan orqanizmində formalaşdırılan əsas vasitədir. Elə bu iradi keyfiyyətlərə vaxtında yiyələndiyindən ki, hərbi xidmətdə kiçik komandir-manqa başçısı kimi də, kəşfiyyatçı kimi də bütün hərbi tapşırıqların öhdəsindən layiqincə gəlib.

"Son beşiyim, evim-əşiyim" deyərək ailədə sevilən-əzizlənən Səbuhi Əsədov "son beşik-yurda keşik" ifadəsinin də mənasını yaxşı dərk edirdi. Ona görə də 2019-cu ilin 5 iyulunda həqiqi hərbi xidmətə yollananda evdə deyib ki, bəlkə şəhid olub gələcəm. O, bu sözləri ilə sanki əzəl başdan doğmalarına demək istəyib ki, oğul vətəni qorumaq üçündür, bu yolda qazilik də var, şəhidlik də. Hər iki halda bunu mərdliklə və təbiiliklə qarşılamaq lazımdır. Bəli, əslində elə bu fikri, bu düşüncəni təlqin etmək istəyirmiş ata-anasına, bacılarına, doğmalarına.

Goranboydan-Ballıqayadan, Mingəçevirdən başlanan əsgəri xidmət yo-

lu 15-16 ay çəkdi. 8 oktyabr 2020-ci ildə Madagizin (Suqovuşanın) azad olunması uğrunda gedən qanlı döyüşlərdə düşmən snayperindən açılan atəşlə gözümdən vuruldu Səbuhi Azər oğlu. Onun mübarək şəhid nəşini ayın 10-da Bakı şəhərində ailə üzvlərinə, doğmalarına gətirib təhvil verəndə "bəlkə şəhid olub gəldim" sözlərini yada salan əzizləri gözlərindən qanlı yaşlar axıtırdılar.

Bir daha Səbuhinin Vətən yolunda son damla qanınaq vurmuş şəhid olması şərəf və ləyaqətlə cani-dildən qəbul etmiş bir fədai olduğunu anladılar. Oktyabrın 11-də böyük bir izdiham vətənin bu fədai əsgərini Suraxanı rayonundakı Bülbülə qəsəbəsində Şəhidlər Xiyabanında son mənzilə yola saldı.

Şəhidlərin məzarı həmişə gül-çiçək bitirir. Bu güllər ümumxalq məhəbbətindən boy atır. Vətən uğrunda qızılgül kimi açan şəhidlərimizin adları könuüllərdə əbədiyaşarlıq qazanırlar. Gənc ömrünü azadlığımız yolunda şəhid edən Səbuhi qardaşımızı da bugünkü və gələcək nəsillər həmişə hörmətlə yad edib yaşadacaqlar. Məzarın nurla dolsun, yerin behiştlik olsun, Şəhid qardaşımız!

A.ŞAKİR